

Dana Kirstine Franciska
Handberg

Den 26 marts i 1866 blev
Fransiska født. Hun fik det fine
navn Dana Kirstine Franciska
Handberg men blev kaldt
Franciska eller Siska.

Franciska havde oftest en lang fløjlskjole på, der gik helt ned til gulvet. Foran på brystet var der syet et kors af perlemorsknapper. Hendes hår var meget langt og det var flettet op i en knold i panden.

Franciska døde i 1950. Hun blev 84 år. Hun er begravet på Darum kirkegård, hvor hendes forældre også blev begravet.

Hun boede i en jordhytte i Hollænderskoven. Noget af hytten var gravet ind i skråningen. Inde i hytten var der et bord og en bænk, og ved skorstenen kunne Fransiska lave mad over åbent ild. Franciskas seng var lavet af tørrede bregner og var i den bagerste del af hytten. Der var ikke meget pynt i hytten, men over sengen hang nogle stendruer, som Franciska havde taget på kirkegården. Og i vinduet var der glas og porcelæn og en høne af porcelæn, hvor der lå rigtige hønsecæg under. Jordhytten blev bygget om flere gange, fordi den brød sammen eller gik i stykker på grund af vind og vejr. En vinter brød hytten sammen på grund af en stor mængde sne. Så byggede sognet et hus til hende, ikke ret langt fra den gamle jordhytte. Dette hus syntes hun var alt for fint, så hun strøede aske og sand på gulvet og murede vinduerne til. Så lignede det mere hendes rigtige hjem.

Selv om hun boede så beskedent og fattigt, kom der folk langvejs fra for at se en eneboer som Franciska. Man kunne betale for at få hende til at fortælle historier. Hun var god til at fortælle historier. Nogle af dem var ekstra dyre. Det kostede også at tage et foto af hende.

Omegnens børn tog ofte ud til Franciskas hus om søndagen. Hvis hendes humør var godt, kunne de få hende til at synge en sang på egen melodi.

På trods af Franciskas beskedne forhold, havde hun god forstand på hygiejne. En dag gik hun til mejeriet i Store Darum for at købe smør. Men da hun så at mejeristen tog smørret op af karet med hænderne, skulle hun ikke have smør derfra. Herefter købte Franciska sit smør i Hunderup, fordi de brugte skeer til at tage smørret op af karret.

Franciska fik en søn som hed Sigurd, men hun kunne ikke passe ham. Hun forsøgte at give ham roer og skoldhed suppe at spise. Det kunne han ikke tåle. Sigurd blev tvangsfjernet og bortadopteret. Sigurd besøgte sin mor en gang. Franciska spurgte om han havde lært fadervor af sine adoptivforældre. Det havde han. Så sagde Franciska: "Gå så med fred min søn, for jeg er ikke værdig at kaldes din mor."

I 2016 byggede lokale folk en grundplan af Franciskas jordhytte som man kan finde i udkanten af skoven. Man kan se omridset af jordhytten og vindue og dør. Der er også bygget en kopi af den figur, Franciska havde lavet uden for huset.